

“... Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când veți oscila între două alternative? Dacă Iahve este (*adevăratul*) Dumnezeu, urmați-L pe El! Iar dacă Baal este Dumnezeu, mergeți după el!” Poporul nu i-a răspuns nimic” 1 Regi 18.22 (BVA).

Ați observat că un copilăș, înainte de a învăța să meargă, învață mai întâi să își stabilească centrul de greutate al corpului iar abia apoi se ridică în cele două piciorușe? Chiar dacă încă se mai împiedică și cade, cu cât exersează, el dezvoltă capacitatea de a își menține echilibrul cu succes. Poziția lui verticală, mersul pe jos,

alergarea, săriturile, toate depind de stabilitatea centrului de greutate al corpului și sunt elemente de bază ale unei vieți sănătoase. (Fiecare copil este unic și se dezvoltă în ritmul său. De asemeni, fiecare nouă abilitate pe care o învață se bazează pe abilitățile anterioare pe care și le-a însușit). Este o exemplificare, mai mult sau mai puțin acurativă, a vieții spirituale. Israelii nu reușeau să se fixeze pe un punct de echilibru pe care să se poată sprijini în permanență, ei aveau perioade când credeau în Dumnezeu și aveau perioade când credeau în zeii altor popoare. Inima lor era împărțită și șovăiau între două convingeri. “Până când veți șchiopăta între două opinii?” (spune traducerea Fidela). Ei erau ca persoanele șchioape: se rezemau când pe un picior, când pe celălalt, erau nesiguri pe convingerile lor, abia puteau să umble! În această stare de confuzie spirituală, aveau ei forța, tăria, să înainteze, să progreseze într-un mod sănătos? Nu! Scriptura ne spune că atunci când erau necredincioși lui Dumnezeu, puterea le slăbea, ajungeau în robie, asupriți de dușmani, chinuți și înfrânți, până când strigau la Dumnezeu după ajutor iar Acesta, în bunătatea Lui, îi salva și îi restaura.

Orice individ are nevoie vitală de ceva sau cineva solid și durabil pe care să își clădească

viața. Tendința omului natural, care nu-l cunoaște pe Dumnezeu, este să se bazeze pe lucruri (care, aparent, rezistă: carieră, bani, poziții de influență, etc.), pe el însuși sau pe oameni “superiori spiritual” numiți mentori, guru, consilieri, lideri duhovnicești ai unui cult, comunități, organizații sau biserici. Toate acestea sunt schimbătoare și pot dezamăgi așteptările pentru că omul nu este creat să depindă de ceva sau cineva inconsecvent.

Există o singură Persoană care nu este supusă schimbării, Domnul Isus Hristos! „El este Domnul, El nu se schimbă” ne spune Maleahi în cap.3, vers.6, “Isus Cristos este Același ieri, astăzi și în veci! (Evrei 13.8 NTR)”. Ce a vorbit în urmă cu 2000 de ani, rămâne valabil și azi, natura Lui este aceeași din veșnicie în veșnicie, “Doamne, Cuvântul Tău continuă să existe pentru eternitate în cer. Caracterul Tău care nu se schimbă, continuă să se reveleze de la o generație la alta! Tu ai creat pământul și el rămâne așa cum l-ai făcut. Astăzi, totul continuă să existe datorită deciziilor Tale – pentru că fiecare lucru ascultă de Tine”(Psalm 119. 89-91 BVA). Pentru un creștin, singurul centru de stabilitate este Isus Hristos și lucrarea Lui terminată de la cruce. Nu este învățătura unui anumit cult, nu este tradiția strămoșească sau predica unui anumit om spiritual dintr-o comunitate de succes, nu este vreo activitate religioasă, mersul la biserică și împlinirea cu strictețe a tot ce se face acolo, nu este ceea ce spune majoritatea oamenilor (opinia populară că “dacă mai mulți cred asta, înseamnă că e adevărat”), nu este un set de reguli pe care ți le impui ca să atingi vreun nivel de sfințenie (unele din acestea, într-o măsură mai mare sau mai mică, pot fi bune, dacă Duhul Sfânt este Cel ce te conduce). Autentica viață creștină îl are ca Centru pe Hristos, Cuvântul întrupat, Dumnezeu din Dumnezeu, care, prin jertfa de la cruce, a împăcat lumea cu Sine. El este esența, totul este și se “învâрте” în jurul Lui. Nu e vorba despre om și ce poate să facă el, efortul lui de a ajunge la Dumnezeu sau, dacă e născut din nou și e copilul Lui, ce metode să aplice, ce pași să urmeze ca să fie ceea ce Tatăl lui vrea să fie. Niciodată nu a fost vorba despre o formulă sau o strategie, ci despre o relație personală, bazată pe revelație, cu o Persoană: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. În El nu e eroare, derută sau incertitudine ci totul e clar, luminos, plin de siguranță și încredere. Dumnezeu și Cuvântul Lui este singurul etalon după care un creștin poate, și trebuie, să judece orice lucru din lumea naturală. Un copil născut în Împărăția Lui, care crește sănătos, își dezvoltă capacitatea de a discerne, de a deosebi chiar și învățăturile (oricât de atragătoare, oricât de bine ar suna ele sau oricât de impuse ar fi de o

persoană cu autoritate) pentru că Duhul Sfânt locuiește în el. Isus a zis: “Iar Eu Îl voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Apărător, Care să fie cu voi pe veci, și anume Duhul adevărului, pe Care lumea nu-L poate primi, pentru că nici nu-L vede, nici nu-L cunoaște. Voi Îl cunoașteți, pentru că rămâne cu voi și va fi în voi (Ioan 14.16,17 NTR). Nu-i așa că e puternic și încurajator că Duhul Sfânt este numit și “Apărător” și „Adevăr”, deci Duhul Sfânt te apără de minciuni și înșelătorii?! Chiar dacă se întâmplă să greșești, El este credincios și te așază din nou pe traseul corect sau te ajută să ajustezi anumite convingeri dându-ți revelații proaspete conform unor noi nivele de maturitate; El te va călăuzi în tot adevărul (Ioan 16.13). „Când va veni «Ajutorul» pe care Îl voi trimite de la Tatăl, adică Spiritul adevărului care vine de la Tatăl, El va vorbi despre Mine. Și voi la rândul vostru, veți vorbi despre Mine, pentru că noi am fost împreună de la început” (Ioan 15.26,27 BVA). Duhul Sfânt vorbește despre Isus Hristos, Îl înalță pe El și cuvintele Lui, Duhul lui Dumnezeu vorbește întotdeauna în armonie absolută cu ceea ce spune Scriptura despre lucrarea lui Hristos pe pământ. Pot fi multe și felurite distrageri dar “... frați sfinți care beneficiați de chemarea venită din cer, concentrați-vă gândirea la Cel care este Apostolul și Marele preot al credinței pe care o mărturisim, adică la Isus”(Evrei 3.1 BVA), “Să ne concentrăm privind la Isus. El este Fondatorul credinței noastre și Cel care a realizat-o în mod perfect...”(Evrei 12.2 BVA).

Dumnezeu a creat pe om astfel încât echilibrul lui pe verticală să fie controlat și menținut de creier. Prin sistemul nervos, acesta primește informații care sunt recepționate prin intermediul ochilor și al urechii interne, care are în componență o parte numită medical “sistem vestibular”, al cărui rol principal este de a gestiona echilibrul corpului uman. Asta este uimitor pentru că, în multe locuri din Scriptura (în special în Proverbe, o carte cu învățături practice și concrete despre modul cum putem să trăim curat), ni se spune să fim atenți la ce privim și la ce auzim pentru că ne afectează direct stabilitatea spirituală! Doar câteva versete: “Fiul meu, fii atent la tot ce îți spun. Ascultă cu atenție cuvintele mele! Să privești permanent cu interes spre ele. Păstrează-le în interiorul inimii tale. Pentru că ele sunt viață pentru cei care le găsesc și sănătate pentru tot corpul lor”, “Fiul meu, fii atent la înțelepciunea mea. Ascultă bine cuvintele mele înțelepte!”, „Fii atent și ascultă cuvintele înțelepților, urechea ta să își dorească să audă învățăturile pe care ți le ofer” (Proverbe 4.20-22, 5.1, 22.17, BVA).

Fiul de Dumnezeu care e din ce în ce mai “stabil pe picioarele lui”, care știe cine este, Cui aparține și ce posedă, care are înțelegerea supranaturală că este un singur duh cu Domnul (1 Corinteni 6.17), oricât de tare ar lovi vântul sau valurile asupra lui, nu va putea fi dezechilibrat. Chiar dacă se apleacă sau cade, el se poate ridica din nou pentru că este o creație nouă în Hristos și trăiește numai prin puterea Duhului Sfânt. Se dezvoltă și crește învățând să acceseze și să se lase energizat și condus de Viața eternă care locuiește în el. Din ce în ce mai puțin, se lasă tulburat de orice urmărește să îi fure fermitatea, se deprinde să rămână neclintit și în același timp să pășească înainte, îndreptându-se spre maturitate, intrând ca fiu moștenitor, în tot ce are Dumnezeu pregătit pentru el ca să trăiască o viață din abundență. “Ochii tăi să privească înainte și pleoapele tale să fie orientate spre ce este în fața ta. Nivelează-ți drumul pe care merg picioarele tale și toate drumurile tale să se mențină permanent pe aceeași direcție. Nu devia nici la dreapta, nici la stânga! Picioarul tău să se depărteze de ce este rău!” (Proverbe 4.25-27 BVA). Apostolul Pavel le spune filipenilor în cap.4, vers.1 și cap.1 vers.6, trad.BVA: “Deci, frații mei dragi și iubiți, rămâneți cu o mare stabilitate în *(ce privește relația voastră cu) Stăpân(ul nostru)*. Voi sunteți bucuria și recompensa mea!”, „Eu sunt convins că Acela care a început să lucreze astfel în voi, Își va finaliza acest valoros proiect până în ziua *(revenirii)* lui Cristos Isus”.